

Tilslutning, Lovforslaget har vundet her i dette høje Ting, og jeg kan vel derefter gøre mig Haab om, at Forslaget vil blive hurtigt fremmet, hvilket jeg har erfaret, at Udstillingsudvalget vil sætte megen Pris paa af Hensyn til de forberedende Arbejder. Det kan altid omtvistes, til hvor megen Nytte den enkelte Udstilling er, og det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) udtalte, at det var et ringe Udbytte, man fik ved saadanne Udstillinger, men man vil maaske dog finde det rimeligt, at jeg med Hensyn til Udstillingens Betydning har holdt mig til de Vidnesbyrd, som foreligge angaaende netop denne Udstilling saavel fra Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk som ogsaa fra de interesserede Landbrugsorganisationer.

Det ærede Medlem var utilfreds med, at der ikke var givet en principiel Begrundelse for overhovedet at yde Tilskud fra Staten til Udstillingen, og det er jo ganske rigtigt, at en saadan principiel Begrundelse ikke er givet i Bemærkningerne eller de Udtalelser, jeg har fremsat i dette og det andet Ting i Anledning af dette Forslag. Men jeg maa oprigtigt talt sige, at jeg har anset det for uforholdt at give en saadan principiel Begrundelse efter den Stilling, Rigsdagen i Aarens Løb altid har indtaget til Spørgsmaalet om at yde Tilskud til saadanne Udstillinger.

Det ærede Medlem udtalte, at Udstillinger skulde være overflødige, fordi de enkelte Firmaer reklamere med deres Frembringelser, og man kunde saa tage hen og se dem. Det er rigtigt, det gøre de enkelte Firmaer, men hvad der sker ved Udstillingerne, er, at der samles alt det ny fra de forskellige Forretninger; man har ikke blot det enkelte Firmas Frembringelser, og det har ikke ringe Betydning for Køberne. Det maa jo ogsaa erindres, at ved saadanne Udstillinger se Folk hverandres Frembringelser, og det maa naturlig øge Energi og Dygtigheden i de forskellige Erhverv.

Med Hensyn til Statstilskuddet maa jeg erindre om, at der paa Finansloven er givet en Bevilling, i Henhold til hvilken jeg hvert Aar kan give Tilskud til en Række Udstillinger, og det gives ogsaa. Jeg finder, at det er en naturlig Konsekvens deraf, at man en Gang imellem med et vist passende Antal Aars Mellemrum gaar til at yde Statstilskud til en større og mere omfattende Udstilling, særlig naar der som her er Tale om en hele Landet omfattende Udstilling.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de andre Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med. Jeg tror ikke, at det er let at enes om det principielle Spørgsmaal: hvorvidt Udstillinger ere til nogen Nytte eller ej.

Jørgen Pedersen: Jeg skal ikke spille Tingets Tid ved at komme ind paa alle de Bemærkninger, der ere rettede til mig i Anledning af, hvad jeg udtalte. Jeg vil ikke betage det ærede Medlem for Randers (Stilling) hans gode Tro, som jeg ikke nærer, og jeg skal heller ikke udførlig drøfte med det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) Spørgsmaalet om, hvilken Betydning Udstillinger kunne have for Samarbejdet mellem Industrien og Landbruget. Det ærede Medlem sagde, at jeg vilde dog sikkert ikke benægte, at der fandt et Samarbejde Sted mellem Industri og Landbrug, idet Landbruget brugte Industriens Maskiner. Ja, det er noget, vi alle vide, det behøver man ikke at rejse til Aarhus for at faa at vide. Landbruget kender meget nøje de Maskiner, det bruger, og det skal nok vide at drage sig ethvert Fremskridt til Nytte uden at behøve at se det paa en Udstilling. Det ærede Medlem talte om det arbejdende Mejeri, der paa saadanne Udstillinger altid drager en stor Tilskuerkreds til sig. Ja, det gjorde det maaske første Gang, men nu kende alle Mennesker det og vide, at det er en udmærket Indretning, der laver fortræffeligt Smør. Der er der ikke noget at lære. Jeg tror heller ikke, at Mejeristerne ville være synderlig begejstrede for at opstille et Mejeri i Aarhus.

Naar der saa henvises til, at Landbruget selv holder mange Udstillinger, er det rigtigt, der holdes en Del mere eller mindre lokale Dyrskuer, men jeg er ganske vist ogsaa af den Opfattelse, at Interessen for dem er stærkt aftagende, i alt Fald er den det paa Fyn, og skulde man sammenligne den Udstilling, hvorom her er Tale, med noget, saa maatte det i alt Fald være med de store Landmandsfor-samlinger. Jeg tror imidlertid, at selv det ærede Medlem, hvis han kender noget til den Slags Ting, vil erkende, at Interessen for dem er i stærkt Aftagende. Afstanden mellem dem bliver større og større, og efter de Erfaringer, vi gjorde sidst i Odense, tror jeg, at det vil være en Tid, inden Landboerne ville ønske at faa et saadant Stævne igen. Jeg indrømmer, at